

Amazonka

Hop Trop

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Balada pro banditu - Tam u řeky na kraji

písničky z muzikálů

G C G C

1. Tam u řeky na kraji chlapci se tam koupají,
chlapci se tam koupají, koupají.
2. Chlapci se tam koupají na děvčata volají,
na děvčata volají, volají.
3. Kdo tu vodu přeplave, ten to děvče dostane,
ten to děvče dostane.
4. Byl tam s nima jeden chlap, ten tu vodu přeplaval
a když doplul ke kraji, volal na ně ze skály.
5. Dobře, chlapci, dobře je, už to děvče moje je,
už to děvče moje je.

Balada pro banditu - Zabili, zabili

písničky z muzikálů

G C Ami D C G
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami D C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

G C
R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G Emi G D
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G C G
není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

R.

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

R.

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami C G Ami Emi

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Ami Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,
Ami C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund, batalion zamíří,
Ami C G Ami
víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
Ami C G Ami Emi Ami
díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R: Víno na kuráž ...

*: Víno máš a markytánku ...

Bedna od whisky

Hoboes

Ami C Ami E
1. Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E Ami A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Ami C Ami E
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
Ami C Ami E Ami
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R:

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami **Dmi**
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,
Ami **A**
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

- R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 **A** **Ami**
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: ... Custer neposlouchal ...

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Bratříčku, zavírej vrátka

Karel Kryl

- Ami** **C**
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G **E**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
pojď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
- R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Emi Ami E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?
3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
- R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
F Emi F Ami F Ami F Ami
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Buráky

K. T. O.

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R:

Carpe diem

AG Flek

Ami Dmi7
1. Nadešel asi poslední den,
G Emi
podívej, celá planeta blázní,
Ami Dmi7
a já neuroním ani slzu pro ni,
G E
jenom zamknu dům,
Ami Dmi7
a půjdu po kolejích až na konečnou,
G Emi
hle, jak mám krok vojensky rázný,
Ami Dmi7
a nezastavím ani na červenou,
G
natruc předpisům.

Ami G Ami G C
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
Emi Ami G
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.

Ami Dmi7
2. Už si nebudeme hrát na román,
G Emi
setři růž, nikdo nás nenatáčí,
Ami Dmi7
je poslední den a zbyla nám jen
G E
miska cukroví,
Ami Dmi7
ať všechny hospody dnes doženou plán,
G Emi
ať svět z posledního pije a tančí,
Ami Dmi7
já nebudu pít, nechám naplno znít
G
v hlavě všechno, co mám.

3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť snít,
co by bylo dál.

Ami G Ami G C
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
Emi Ami
zbylo tak málo vět, tak málo slov ...

Ďáblový námluvy

Asonance

- Dmi C Dmi**
1. Svou krásnou píšťalu ti dám,
B C
hraje devět tónů na devět stran,
Gmi Dmi
když půjdeš se mnou, lásko má
B C
a když mě budeš chtít.

Jen nech si tu píšťaličku sám,
hraj devět tónů na devět stran,
já nejdu s tebou, lásko má,

Dmi C Dmi
já nechci s tebou jít.

2. Já dám ti stuhy to vlasů,
mají devět barev pro krásu,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.

Já nechci stuhy do vlasů,
mají devět barev pro krásu,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

3. Dám krásné šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
když půjdeš se mnou, lásko má
a když mě budeš chtít.

Já nechci šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

4. Chceš devět černých perel mít
a na svatbu se vystrojít?
To všechno dám ti, lásko má,
jen když mě budeš chtít.

Já černé perly nechci mít,
a na svatbu se vystrojít,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

5. Já truhlu plnou zlata mám,
tu do vínku ti celou dám,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.

Tvá slova příjemně mi zní,
tak připrav kočár svatební,
já půjdu s tebou, lásko má,
až kam jen budeš chtít.

6. Tak ušli spolu devět mil,
když nohu v kopyto proměnil

a bledá dívka nařiká,
už nechci s tebou jít.

Má milá, už tě nepustím,
zpět duši tvou ti nevrátím,
za trochu zlata, láska má,
teď navždy budeš má.

7. A jak tmou klopýtali dál,
vítr její smutnou píseň vál.

Gmi **Dmi**

Co dělat mám, já nešťastná

B **C**

ach co jen dělat mám?

Gmi **Dmi**

Co dělat mám, já nešťastná

C **Dmi**

ach co jen dělat mám?

Darmoděj

Jaromír Nohavica

Ami **Emi** **Ami Emi**
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami **Emi** **Ami Emi**
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C **G** **Ami**
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi **F**
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim **E7** **Ami**
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.

2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

Ami Emi C G Ami F F#dim E7
Ami Emi C G Ami F F#dim E7

R: Na na na ..

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.

4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Divoké koně

Jaromír Nohavica

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami**
1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]
Dmi Ami Dmi Ami Asdim F
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]
4. [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
6. [:Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet,nemyslet na návrat:]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]
Já viděl divoké koně ...

Dobrodružství s bohem Panem

Marta Kubišová

Dmi F C
1. Je půlnoc nádherná spí i lucerna,
Dmi A
tys mě opustil ospalou
Dmi F C
Z hloubi zahrady cítím úklady
Dmi A Dmi
s píšťalou někdo sem kráčí.

F C
R1: Hrál náramně krásně a na mě
Dmi A
tíha podivná doléhá.
F C
Hrál náramě, zná mě nezná mě,
Dmi A Dmi
něha a hudba až k pláči.

2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok a slušně se uklání.
Jsem rázem zmatená, co to znamená
odháním strach a on praví:

R2: Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem Bůh
Pan Bůh všech stád vás má, slečno, rád.
Jen Pan je pro vás ten pravý.

3. Ráno raníčko ach má písničko
Pan mi zmizel i s píšťalou.
Od Pana pro pána o vše obrána
ospalou najde mě máti.

R3: Hrál a ve tmě krásně podved mě,
kam jsem to dala oči kam?
Pan pěkný Bůh, já teď nazdařbůh
počítám dal a má dáti.

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

- C** **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F **G** **C** **Ami** **G**
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
 F **G** **F** **G** **C** **Emi** **Dm7** **G**
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
|: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :|

Franky Dlouhán

Nedvědi

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:
3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hoď,
ať do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hoď, ...
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hoď, ... + jo-ho-ho.

Imagine

John Lennon

kápo 4

C Cmaj7 F

1. Imagine there's no heaven

C Cmaj7 F

It's easy if you try

C Cmaj7 F

No hell below us

C Cmaj7 F

Above us only sky

F Ami7 Dmi7 F7

R1: Imagine all the people

G G7

Living for today

2. Imagine there's no countries

It isn't hard to do

No greed or hunger

And no religion too

R1: Imagine all the people

Living life in peace

F G C E7

R2: You may say I'm a dreamer

F G C E7

But I'm not the only one

F G C E7

I hope someday you'll join us

F G C

And the world will live as one

3. Imagine no possessions

I wonder if you can

Nothing to kill or die for

A brotherhood of man

R1: Imagine all the people

Sharing all the world

R2: You may say I'm a dreamer

But I'm not the only one

I hope someday you'll join us

And the world will live as one

Jarní kurýř

Miki Ryvola

capo 1

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýř jede k nám,
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám,
ví, celej kraj to ví:
veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

- Ami C G Ami**
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,
C G Ami
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
C G Ami
a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
Dmi G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,
C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi G Ami
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej souseď na okno zaklepal:
"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí."
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"
3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.
Ami C G Ami
- *: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Jdou po mně, jdou

Jaromír Nohavica

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]

4. Pak půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R: Jdou po mně,...

5. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pastí a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, Jé...

Ještě jedno kafe

Druhá tráva

- Ami** **G**
1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
F **E7**
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Ami **G**
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
F **E7**
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.
F **E7**
- R: Ještě jedno kafe bych si dal,
F **E7** **Ami**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.
2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.
R:
3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.
R:

Kdyby tady byla taková panenka

Žalman

- C**
1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
G7 **C**
která by mě chtěla, :]
F **C**
[: která by mi chtěla syna vychovala,
G7 **C**
přitom pannou byla. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehel a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehel a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Ami)
byl by konec všemu. :]

Když jsi smutná

Karel Plíhal

1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
rány se otevřou a naplní se solí,
držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
všechny mé nápady hned zahánějí do řady
a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
[: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]

Knockin' On Heaven's Door

Bob Dylan

G D Am7 Am7
1. Mama take this badge from me
G D C C
I can't use it anymore
G D Am7 Am7
it's getting dark too dark to see
G D C C
feels like I'm knockin' on heaven's door.

G D Am7 Am7
R: Knock knock knockin' on heaven's door
G D C C
knock knock knockin' on heaven's door
G D Am7 Am7
knock knock knockin' on heaven's door
G D C C
knock knock knockin' on heaven's door.

G D Am7 Am7
2. Mama put my guns into the ground
G D C C
I can't shoot them anymore
G D Am7 Am7
that cold black cloud is comin' down
G D C C
feels like I'm knockin' on heaven's door.

R:

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Koníčku můj

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C
Koníčku můj,
F
zastav se, stůj,
C **G**
v lampičce pod vozem dochází lůj.
C **F**
Seno máme, vodu máme,
C **G** **C**
do rána bílého posečkáme.

C **F**
Hvězdná bář se zvolna točí,
C **F**
a když kočí zavře oči,
G
zdá se mu prastarý sen.

Tam kde teče velká řeka,
tam že na něj láska čeká,
oči má modré jak len.

Možná že i tomu koni
krásný sen se hlavou honí,
že na něm sedí sám král.

Až je oba rosa vzbudí,
budou zkřehlí, budou chudí,
potáhnou vozíček dál,
potáhnou dál.

Možná že i tomu koni
krásný sen se hlavou honí,
že na něm sedí sám král.

Až je oba rosa vzbudí,
budou zkřehlí, budou chudí,
potáhnou vozíček dál,
C
potáhnou dál.

Koníčku můj,
zastav se, stůj,
v lampičce pod vozem dochází lůj.

Krajina slepců

Klíč

Dmi F Gmi Dmi C Dmi

1. Hm hm hm ...

Dmi

2. Půlnočním krajem vzhůru had se drápe,

F

slepci jdou, slepý vůdce v čele tápe,

Gmi

přísluví se může skutkem stát,

Dmi

C

Dmi

nejdřív krásný sen, a pak pád.

3. Tam za vodou, tam rostou jitrnice na stromech

a sýr na polích a sudý vína v záhonech,

tak jásej, hraj, křepči ve tmě jako pán,

už ráno dojdem tam, kde je ráj.

Gmi

Dmi

R: Zástupy jdou, slepců najde se vždy dost

F

C

Dmi

a dav chce své vidiny mít,

Gmi

Dmi

pojď, zvedni plášť, a než zlámeš vaz i kost,

F

C

Dmi

můžeš chvíli jak světa pán žít.

4.=2.

5. Noc, keřů pár, skály a stezka vede kolmo vzhůru,

důvěru měj, tvůj vůdce, předák, pán, guru

sám nejlíp ví, kde jsou buchtý ve větvích

pak jehňat výkřik a zlý noci smích.

R:

R:

Kvér a flaška ginu

Jiří Suchý, Jiří Šlitr

C **F**
1. Kdysi a kdesi bylo nemilo,
G **C**
minometry metaly a dělo pálilo,
F
pan velitel roty na to nebral ohledy,
G **C**
řek', abych si obul boty a šel na zvědy.

C
R: Vyfasujem kvér a flašku džinu,
G **C**
skrze tmou si tunel vydlabem,
přes Waterloo za Hercegovinu,
G **C**
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.

2. I vyšel jsem za malou chvíli směrem k severu,
aby Turci netušili, že je nežeru,
že mám bodák na bodání, pažbu k bušení,
Taliáni nemaj' zdání ani tušení.

R:

3. V zákopech Němci si tiše seděli,
aniž tu neděli o mě něco věděli,
času bylo málo a mě to hnalo tam,
kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám, jó.

R:

R:

4. Švédové si právě pekli vepřový,
když tu jsem na ně náhle vyběh' ze křoví,
jejich jediná mě střela minula,
a tak jsem tu bitvu v Kentu vyhrál tři-nula.

R:

R: Měl jsem jenom kvér a flašku džinu,
tmou si rádi, kamarádi, tunel vydlabem,
přes Waterloo za Hercegovinu,
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.

Rec: Pochodem v bok!

Na bo-bo-bodák!

K nebi! Totiž: k zemi!

Mezi horami

Čechomor

Gmi F Gmi F Gmi
|: Mezi horami lipka zelená :|
B
|: Zabili Janka
D Gmi
Janíčka, Janka
F Gmi
miesto jelena :|

|: Keď ho zabili zamordovali :|
|: Na jeho hrobě,
Na jeho hrobě
Kříz postavili :|

|: Ej křížu křížu ukřížovaný :|
|: Zde leží Janík,
Janíček Janík
zamordovaný :|

|: Tu šla Anička Plakat Janíčka :|
|: Hned na hrob padla
vjac nevstala
Dobrá Anička. :|

Montgomery

táborové písně

D **G** **Emi**
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy, smáčel vlasy,
A7 **D**
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
G **Emi**
kde jsou zbytky tvojí krásy, tvojí krásy,
A7 **D**
to ví dneska snad jen Bůh.

D **G** **Emi**
R: Z celé jižní eskadrony, eskadrony
A7 **D**
nezbyl ani jeden muž,
G **Emi**
v Montgomery bijou zvony, bijou zvony,
A7 **D**
déšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty, v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem, no vážně strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem, stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R:

Mravenčí ukolébavka

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C **G**
Slunce šlo spát
F **G**
za hromádku klád
C **Ami** **G**
na nebi hvězdy klíčí.
C **G** **F** **G**
Už nepracuj, mravenečku můj,
C **G** **C**
schovej se do jehličí.

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

C **F** **C** **G**
R: Máš nožičky uběhané,
C **F** **G**
den byl tak těžký.
C **F** **C** **G**
Pojď, lůžko máš odestlané
C **F** **C**
v plátku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

R: Máš nožičky ...

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

capo 3

- Ami** **Dmi** **Ami**
1. Přivedl jsem domů Božce nádherného nosorožce,
Dmi Ami Esdim E7
originál nosorožce, koupil jsem ho v hospodě.
Ami Dmi Ami
Za dva rummy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
Dmi Ami E7 Ami
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
Dmi Ami E7 Ami
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
Dmi Ami Esdim E7
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
Ami Dmi Ami
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,
Dmi Ami Esdim(E7) E7 (Ami)
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseď, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.
- Ami Dmi Ami**
3. Tak tu sedím se souseďem, s nosorožcem a s medvědem,
Dmi Ami E7 Ami
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

O balónu

Bratři Ebenové

D A G D
1. Jsou věci, který člověk nepochopí,
Hmi Emi7 A
tak třeba například ty rádiový vlny,
D A G D
ve vzduchu po nich není ani stopy,
Hmi Emi7 A
a přitom všude kolem je to vlastně plný,
Emi7 A
anebo balón: přece když to lítá,
Emi7 A
člověk by uvnitř čekal nějaký zařízení,
D A G D
řekněme vrtuli, co by tam byla skrytá,
Hmi Emi7 A
jenže v tý kouli nic, ale lautr nic není.
G6 Emi Hmi Emi

R: A přitom vzhůru, nese tě to vzhůru,
D6
nedá se to nahmatat ani změřit,
G6 Emi Hmi Emi
vzhůru, nese tě to vzhůru,
D6
nezbývá nic jiného, nežli věřit,
D A G D
že když odhodíš všechny pytle s pískem
A G D
a nažhaviš všechny hořáky,
G6 Emi Hmi Emi D6
[: vzhůru, že poletíš vzhůru, až nad mraky. :]

2. A tak má každý balón svoji duši,
duši neviditelnou, co ho nese vzhůru,
dál mi to rozebírat nepřisluší,
na to jsou odborníci nahoře na kůru,
a když má duši balón, mám ji taky,
a ta mi poskytuje jedinečnou šanci,
že kdybych odhodil ty saky-paky,
tak bych se vznášet moh' se stejnou elegancí.

R: Vzhůru, nese tě to vzhůru,
nedá se to nahmatat ani změřit,
vzhůru, nese tě to vzhůru,
nezbývá nic jiného, nežli věřit,
že když odhodíš všechna závaží
a nažhaviš srdce hořáky,
[: vzhůru, že poletíš vzhůru, až nad mraky. :]

Odjíždím

Hoboes

- Emi** **Ami** **D** **G**
1. Zas žlutne zem a stromy svlíkaj' listí,
Ami **Emi** **F#** **H**
rána jsou kalný a slunce nezná stín,
Emi **Ami** **D** **G**
blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
 Ami **Emi** **H** **E**
až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

- E** **A**
R: Odjíždím a za sebou mám babí léto,
 H7 **E**
odjíždím a barvy sbírám do vočí,
 E7 **A**
odjíždím a vůbec nevím, k čemu je to,
 H7 **E**
odjíždím, a nikdo se nevotočí,
 E7 **A**
odjíždím a nemám ani zdání,
 H7 **A** **E**
co je tam, kam supí ten můj vlak,
 E7 **A**
odjíždím a mám jediný přání,
 H7 **E** **Emi**
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

2. Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
šátek je bílej a holka nezná pláč,
pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.

R: Odjíždím ...

3. Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
má noci chladný a sem-tam bílej den,
jak starej strom nosí počasí v tváři,
léto je pryč a jaro za rohem.

R: Odjíždím ...

R: Odjíždím ...

- H7** **E**
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
D Es E **D Es E** **D Es E**
odjíždím, odjíždím, odjíždím,
D Es E **D Es E** **D Es E**
odjíždím, odjíždím, odjíždím ...

Petěrburg

Jaromír Nohavica

Ami **F** **E** **Ami**
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F **E** **Ami**
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal

C **Dmi** **E**
R: [: Lásku moji kníže Igor si bere,
F **Esdim** **H7** **E**
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Ami **F** **E** **Ami**
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral. :]

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

R: [: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku :]

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

capo 2

G C G C
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D7
málokdy si nechám něco zdát,
C G G/F# Emi C
doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad.

F C G
R: Listopadový písni od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám,
F C G
tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R:

Pohár a kalich

Klíč

- Emi** **D** **G** **D** **Emi**
1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
D **G** **D** **G**
pohledte, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,
D **Emi**
[: za chvíli zbyde tam popel a tráva,
D **Emi**
nás čeká vítězství, bohatství, sláva. :]
2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :]
- Ami** **D** **G**
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami **D** **H7** **Ami G Emi C H7 Emi**
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál, hm ...,
D **Emi** **D** **Emi**
zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
3. Nad sruby korouhev zavlála, to však neznáčí, že je tam sláva
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
[: ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla. :]
4. "Modli se, pracuj a poslouchej," kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]
5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
[: nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská. :]
- Ami** **D** **G**
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami **D** **H7**
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
Ami **G** **Emi C H7 Emi**
Kdož sú boží bojovníci a zákona jeho,
C **Ami** **D G**
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

Potulní kejklíři

Jaromír Nohavica

Ami **Emi** **Ami Emi**
1. Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,
Ami **Emi** **Ami Emi**
v obitém talíři vaří vítr ke snídani,
C **G**
s cvičenou opičkou na rameni,
Ami Dmi G C E7
životem malinko unaveni,
Ami **Emi** **Ami Emi Ami Emi**
potulní kejklíři jdou bílou plání.

2. V kovárně na kraji vsi všechen sníh už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.
Ami **Emi** **Ami Emi Ami Emi C G**

R: Kejklíři, kejklíři jdou.

3. Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.

4. Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

R:

R:

R:

Proklatej vůz

Greenhorns

C **G7** **Ami** **F** **Emi** **G7**
1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
C **F** **C** **G7** **C** **F** **C** **G7**
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
C **F** **Fmi** **C** **F** **C**
a tak zpívej o Santa Cruz.

F **C**
R: Polykej whisky a zvířenej prach,
G7 **C**
nesmí nás porazit strach,
F **C**
až přejedem támhleten pískovej plát,
D7 **G** **C**
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: matka: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
otec: "Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.= 1.

R:

Rec: syn: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
otec: "Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.= 1.

R:

Rec: děd: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
otec: "Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: matka: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
otec: "Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: Indiáni!!! (pokřik)

Proměny

Čechomor

Ami G C
Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
E Ami
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G C G C Dmi E Ami
A já tvoja ne bu du ani jednu hodinu

Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekéřečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takovou udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami F C F C G Ami F C F C G

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskou stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami F C F C G Ami F C F C G

Přijela jsem v cadillacu

Žalman

- G** **Ami D**
1. Přijela jsem v cadillacu
Emi C **Hmi**
s mlhou v očích probdělých rán
Ami **G**
a s povzdechem ranních vlaků,
Hmi **C G**
řekla: můj cit je vyprodán.
2. Já z vesnice stál jsem jak sloup,
já z vesnice a od koní,
a toužil moc ji obejmout,
než desátá nám zazvoní.
- G** **Ami D**
- R: Nad krajinou čertovskej smích,
Emi C **Hmi**
nad krajinou se spoustou rýh,
Ami **G**
vychází den pokojem mým,
Ami C **G**
ujíždíte na plný plyn.
3. Ten den byl náš nedělní čas,
voňavej vzduch trav na mezích,
seno v lukách a drobnej špás
jistě by stál i za ten hřích.
4. S vámi, slečno z cadillacu
s mlhou v očích probdělých dní,
však s povzdechem ranních vlaků,
odjedete, až zevšedním.
- R:
- 5.=1.

Přítel

Jaromír Nohavica

1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání
anebo rovnou hned.
- R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to ďas.
- R: ... kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
... sám, sám, sám, peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.
- R: ... kde je ti konec, můj bývalý příteli,
... sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.
- R: ... kde je ti konec, můj jediný příteli,
... sám, sám, sám, jsem tady sám.

Ráda se miluje

Karel Plíhal

Ami **G** **C** **F** **Emi** **Ami**
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
 G **C** **F** **Emi** **Ami**
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F **C** **F** **C** **E**
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
 Ami **G** **C** **F** **Emi** **Ami**
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R:

Rána v trávě

Žalman

Ami **G** **Ami** **G**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami **G** **Ami** **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C**
1. Poznal Moravěнку krásnou
Ami **G** **C**
a vínečko ze zlata,
G **F** **C**
v Čechách slávu muzikantů
Ami **Emi** **Ami**
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami **Emi** **Ami**
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Sarajevo

Jaromír Nohavica

Emi **Ami/F#**
1. Přes haličské pláně vane vítr zlý,
H7 **Emi H7 Emi**
to málo, co jsme měli, nám vody sebraly,
Ami/F#
jako tažní ptáci, jako rorýsi
H7 **Emi H7 Emi**
letíme nad zemí, dva modré dopisy.

Emi **Ami**
R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
D7/F# **G H7**
ale už je čas jít spát,
Emi **Ami**
tamhle za kopcem je Sarajevo,
H7 **Emi**
tam budeme se zítra ráno brát.

2. Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

R: Ještě...

3. Já postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.

R. Ještě...
hmmmm...

Severní vítr

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C **Ami**
1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
F **C**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Ami **F**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
G7 **C**
a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C **C7** **F**
R: Severní vítr je krutý,
C **G7**
počítej, láska má, s tím,
C **C7** **F**
k nohám Ti dám zlaté pruty
C **G7** **C**
nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr je ...

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
Lalalalalálala lalalalalálála
lalalalalalalálá,
lalalalalálala lalalalalálála
lalalalalalálala.

Ami E Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpcený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

Škrábej

Hop Trop

Emi

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,

G

třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,

D

Emi

smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tudy,

G

pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,

D

Emi

bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.

Emi

C

R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!

Emi

C

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

Emi

C

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

Emi

D

Emi

D

Emi

D

Emi

nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,

nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,

stejně každej den jeden z nás končí na marách,

čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,

ze kterého máme teď ty záda vohnutý,

chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

R:

- D A D**
1. Špína je velmi relativní pojem,
F#mi Hmi A
někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem.
Emi Hmi
Někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
G D A D
kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,
čistej i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistej
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyroste, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouru,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
[: a každej každému zas ruku podá. :]

Tak už mi má holka mává

Hoboes

Emi D C Emi
1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá,
D C Emi
těžký je říct, že se končí den,
D A C E
vlak poslední vagón mívá.

G F D
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
Emi C A7 D7
život jde dál, to se stává, já to vím,
G F D
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
Emi
tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed', tak jed'.

Emi D C Emi
2. Koleje jsou cejchem loučení,
D A Emi
holkám se ve vočích střádá,
D C Emi
smutek je šátek osamění,
D A C E
co mužskejm na cestu mává.

R:

Emi D C Emi
3. Za zády zůstal mi pláč a smích
D A Emi
do tmy se můj vlak teď řítí
D C Emi
zmizela holka jak loňskej sníh
D A C E
a světla měst v dálce svítí.

R:

Tereza - Osamělý město

Hoboes

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svého koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R:

Toulavej

Vojta Kidák Tomáško

- Ami** **G** **Ami** **E**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj
Ami **G** **F** **Ami**
Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej
2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej
Tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá toulavej
- F** **G** **G7** **C**
R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
F **G** **F**
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
G **Ami**
zapomněl hrát, zapomněl hrát
3. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej
Malá daň za vaše umí, kterou splácí toulavej
4. Každěj měsíc jiná štace, čekáš kam tě uložej
Je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně toulavej
- R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
zapomněl hrát, zapomněl hrát
5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem
Známí kluci ruku stisknou, řeknou víítej, toulavej
6. Budou hvězdy jako tenkrát až tě v očích zabořej
Celou noc jim bude zpívat jeden blázen toulavej
- R: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy
si vzpomenu rád, vzpomenu rád
7. = 1.

Tramp

Jaromír Nohavica

C **G** **F** **C**
Poněvadž nemám kanady a neznám písňě s FAM
F **C** **G** **C**
hó hó hó a neznám písňě s FAM
vyloučili mě z osady že prý jsem houby tramp
hó hó hó že prý jsem houby tramp
Napsali si do cancáku jen ať to každý ví
hó hó hó jen ať to každý ví
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový
hó hó hó ten frajer libový

C **G** **Ami** **F** **C** **G**
 C **G**
R: A já jsem ostuda traperů já mám rád operu, já mám rád jazz,
rock

C **G** **Ami** **F** **C** **G**
 C **C7**
 chodím po světě bez nože, to prý se nemůže, to prý jsem cvok
F **C** **D7** **G**
 já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům jsem říkal pane,
pane

C **G** **Ami** **F** **C** **G** **C**
 já jsem ostuda trempů, já když chlempu tak v autokempu

A povídal mi frajer Joe jen žádný legrácky
hó hó hó jen žádný legrácky
a jinak chytneš na banjo čestný čundrácký
hó hó hó a čestný čundrácký
a prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku
hó hó hó až dám se do cajku
a odříkám jim nazpamět akordy na vlajku
hó hó hó akordy na vlajku

R:

A tak teď chodím po světě a mám zaracha
hó hó hó a mám zaracha
na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha
hó hó hó a dávám si bacha
dokud' se trampské úřady nepoučí z chyb
hó hó hó a nepoučí z chyb
zpívám si to svý nevadí a zase bude líp
hó hó hó a zase bude líp

R:

A já jsem ostuda traperů já mám rád operu,
já mám rád rock, rock
.... v tempu

Tři kříže

Hop Trop

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem břehům proklatejím,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.
Dmi C Ami

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
Dmi Ami Dmi
samý pití a rvačky jen,
C Ami
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
Dmi Ami Dmi
srdce kámen a jméno "Sten".

R:
Dmi C Ami
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
Dmi Ami Dmi
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
C Ami
druhej kříž mám a spím pod zemí,
Dmi Ami Dmi
že jsem falešný karty hrál.

R:
Dmi C Ami
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Dmi Ami Dmi
Katty Rodgers těm dvoum život vzal,
C Ami
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
jsem jim do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník a v něm, co jsem psal ...

Tulácký ráno

Nedvědi

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

Ami

Dmi

když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou

Ami

Dmi

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

B

C

F

za chvíli půjdem toulat se dál,

Dmi

a vodou z říčky oheň se zháší,

B

C

Dmi

tak zase půjdem toulat se dál.

Dmi

2. Posvátný je můj každý večer,

Ami

Dmi

když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout

Ami

Dmi

a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

Dmi

3. Posvátný je mi každý slovo,

Ami

Dmi

když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,

Ami

Dmi

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

Tunel jménem čas

Miki Ryvola

- E** **Asmi** **E7** **A**
1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
Ami **E** **F#7** **H7**
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,
E **Asmi** **E7** **A**
a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
Ami **E** **F** **E**
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.
2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.
3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.
4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.
5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veysl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.
6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Ukolébavka

Nezmaři

Ami C G Dmi
1. Máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá,
Ami C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
křídlem noc únavu stírá.
C Fmaj7

R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,
C E7 Ami
flétna jim tichounce zpívá,
C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá.

2. Víím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek loďku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne víčka.
Ami C G Dmi

R: + máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá ...

Už to nenapravím

Máci

Ami **D**
V devět hodin dvacetpět mě opustilo štěstí
F **E**
ten vlak co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál
Ami **D**
V devět hodin dvacetpět jako bych dostal pěstí
F **E**
já za hodinu na náměstí měl jsem stát
E7
ale v jiným městě

A7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátka,
Dmi
že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G **E** **E7**
zadní otevřená, zadní otevřená

A7
Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet
Dmi
to si tenkrát řekla, že se nechceš vracet
G **E** **E7**
že si unavená, ze mně unavená

ta ta da ta ta da tada ta tadada...

Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví
já čekala jsem hlavu jako střep s podvědomou touhou
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně nevím

Pak jedenásta bila a už to bylo pasé
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví

Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc na vlídný slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím

Válka růží

Spirituál kvintet

- Ami** **D** **Ami** **E**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
Ami **Dmi** **Ami E**
nad ztichlým polem válečným, derry down,
C **G** **E** **Ami** **Ami/G F** **E**
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Ami **Dmi** **E** **Ami**
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Vítr to ví

Waldemar Matuška

C F C Ami
1. Míle a míle jsou cest které znám,
C F G
jdou trávou a úbočím skal,
C F C Ami
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam

já na všech chci s vámi stát.
Proč ale blátem nás kázali vést
a špínou nám třísnilí šat...

F G C Ami
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr co právě začal vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží jež dál mohli kvést
spí v hlíně těch práchnivých blat...

F G C Ami
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr co právě začal vát.

3. Dejte mi stéblo a já budu rád
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát?

F G C Ami
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr co právě začal vát.

Ten vítr co začal právě vát,
ten vítr co začal právě vát.

Vlaštovko, leť

Jaromír Nohavica

- C** **Ami**
1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zeď,
F **G**
přes písek pouště Gobi,
C **Ami**
oblétni zem, vyleť až sem,
F **G**
jen ať se císař zlobí.
Emi **Ami**
Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp, **C** **Ami**
zeptej se plameňáků, **F** **G**
kdo závidí, nic nevidí **C** **Ami**
z té krásy zpod oblaků. **F** **G**
AŽ spatříš nad sebou stín, **E** **Ami**
věz, že ti mává sám pan Jurij **G**agarin, **F** **G**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď. **C** **Ami**
3. Vlaštovko, leť rychle a teď, **C** **Amin**
nesu tři zlaté groše, **F** **G**
první je můj, druhý je tvůj, **C** **Ami**
třetí pro světloňoše. **F** **G**
AŽ budeš unavená, **E** **Ami**
pírka ti pofouká Máří Magdaléna, **F** **G**
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
Ami
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
C
vlaštovko, leť ...

Voda se neutopí

Bratři Ebenové

Dmi **G** **C** **C/H F G**
1. Napsal jsem ti písničku, abys už neplakala,
Dmi **G** **C** **C/H F G**
napsal jsem ti písničku, abys byla veselá,
F Dmi7 C G Dmi7 C G B F C G Dmi7 G
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.
C D G Ami Fmaj7 G

R: Vždyť víš, že voda se neutopí, plamínek nespálí,
C D G Ami Fmaj7 G
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
Ami Emi Gmi F
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
F6 C
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
Fmaj7 C
[: proč bychom se báli? :]

2. Napsal jsem ti písničku, aby sis byla jistá,
napsal jsem ti písničku, že jsi moje jediná,
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.

R:

R: Voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
Fmaj7 C
[: proč bychom se báli, :] proč bychom se báli?

Zafúkané

Fleret

Ami A2 Ami A2
1. Větr sněh zanesl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C F C Dmi (E) E (Ami)
R: [: Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeccko je zafúkané. :]

Ami A2 Ami A2
2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
Ami C G Ami
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
C G C
snáď enom pár kroků mi zostává,
F C E Ami
a budu u tvého okénka stát.

Ami C G C
R: [: Ale(-) zafúkané, zafúkané,
F C Dmi (E) E (Ami)
okénko k tobě je zafúkané. :]

Ami A2 Ami A2
3. Od tvého okna sa smutný vracám,
Ami C G Ami
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
C G C
spadl sněh na srdce zatúlané,
F C E Ami
aj na mé stopy - sú zafúkané.

Ami C G C
R: [: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi (E) E (Ami)
mé stopy k tobě sú zafúkané. :]

Zatanči

Jaromír Nohavica

Emi G D Emi
1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči, a pak ke mně pojd'.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hruď,
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí buď.

R:

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

R:

R: